

Zonta International
Advancing the Status of Women Worldwide

Hvorfor Zonta.

Jeg har været medlem af Zonta i 32 år således at det må være noget som er tiltrækkende.

Jeg kan godt huske mit første Zontamøde. Det var lige før jul i 1974. Det var dyp sne i byen således at man kunne løbe på ski mellem husene og det var meget mørkt. Der var kun lyst tre timer midt på dagen ellers herskede Desember mørket.

Da skete det -- telefonen ringede og en dame som var farmaceut spurgte om jeg ville komme med til møde i Akureyri Zontaklub.

Det var mandag den 17. Desember og vi gik til et hotel midt i byen hvor klubben holdt sine møder. Jeg havde taget min bedste kjole på og gået til min frisør. Det var meget festligt at træffe klubmedlemmerne, alle disse flotte damer var så venlige og klimaet i salen var spændende og højtideligt. Lige før vi skulle sætte os ned og spise kom der besked fra to klubdamer som boede uden for byen. De stod påklædte i deres bedste tøj men pludselig var der kommet snestorm derude således at de ikke kunne køre deres biler og var nødt til at blive hjemme.

Denne aften kan jeg altid huske, samtale med interessante damer, god julemad, julesange, julehistorie og julelys og oplysninger om Zontas formål og virksomhed.

Jeg kom så glad hjem til min mand og vores to små drenge. Denne aften var som et klart lys i Desembermørket og således synes jeg altså at Zonta har været for mig en stor oplevelse og afveksling fra hverdagen.

I Januar spurgte klubbens formand om jeg ville blive medlem af klubben og jeg sagde ja med det samme og blev optaget i klubben i Februar 1975.

Jeg har gode erindringer fra mit første distriktmøde. Det var i Reykjavík i August 1977. Da var Finland og Sverige med i distrikt 13 og det var spændende at træffe Zontasøstre fra alle de nordiske lande. Jeg var delegat for min klub og det var stort ansvar syntes jeg. Men det som jeg husker bedst var at jeg var gravid og mit ufødte barn sparkede og sparkede i min mave, utrolig meget. Jeg vidste ikke da at jeg ventede tvillinger fordi dengang havde vi ikke sonar i Akureyri og jeg vidste heller ikke at det var to piger som kom til verden i November. Bagefter tror jeg at mine piger var så glade for dette selskab at de tog nogle dansetrin i min mave under distriktmødet.

I Zonta lærer man mange og forskellige synspunkter at kende. Man træffer kvinder med forskellig baggrund kvinder som beskæftiger sig med forskellige men krævende og komplicerede ting. Klubben kan ikke hjælpe tandlægen med den besværlige rodfyldning, dyrlægen at helbrede den syge hund, læreren med de uartige og dovne elever eller juristen at forsvare sin klient men vi er solidariske med hinanden, vi viser hinanden forståelse og vi oplever en glad og god fritid sammen og det er noget som man skal vurdere højt.

Hvis vi er venner og arbejder godt sammen kan vi hjælpe andre kvinder til et bedre liv og det er jo Zontas største formål.

Ragnheiður Hansdóttir
Akureyri Zontaklub, Island